

Chefen

Text: **Björn Owen Johansson** Foto: **Daniela Ferro**

Utanför konstmuseets stora fönster skapar gråmulet snöväder och byggdamm en allt annat än angenäm kuliss. En skarp kontrast till Nathalia Edenmonts färgstarka och kraftfulla konst innanför fönstren. Ombyggnaden av kulturhuset ska vara klar i höst och då ska byggarbetsplatsen utanför ha förvandlats till en terrass medan det öde kulturhuset återigen fylls av liv och rörelse. Pontus Hammarén suckar uppgivet åt utsikten och ler samtidigt förväntansfullt åt framtiden. Hans planer för Borås Konstmuseum är stora.

Pontus Hammarén växte upp, och bor fortfarande, i Göteborg och hans far var chef för Göteborgs Konsthall. Ändå är hans yrkesval snarare en slump än ett naturligt arv. Konstintresset fanns där i bakgrunden, som ett frö någonstans, men annat var viktigare.

- Trots att det fanns i familjen så hade jag egentligen inte en tanke på bildkonsten förrän långt senare. Jag var egentligen mest filmintresserad.

Pontus Hammarén drömde om att bli regissör och förstod att vägen dit gick via skådespeleriet. Efter en tid på Skara Skolscen visade det sig dock vara lättare i tanken än i verkligheten.

Han kom inte in på scenskolan och kände att han mest stod still och trampade i tillvaron.

- Till slut övergav jag det spåret. Jag insåg att det nog var dags att börja plugga och med hjälp av slumpen och uteslutningsmetoden blev det konstvetenskap. Och jag kände mig förstås hemma i det på något vis. Konsten hade ju alltid varit närvarande under min uppväxt.

Efter studierna började Pontus arbeta som guide på olika museer i Göteborg och senare, mot slutet av 90-talet, uppenbarade sig plötsligt ett jobb som intendent för Skövde Konsthall. Han tog det.

- Det blev mitt första riktiga, fasta jobb. Det här var nog 1998, och jag var 33 år, så jag tog ganska god tid på mig. På något sätt spelar det förstås roll att min pappa var i konstbranschen, men jag tycker ändå att jag har gjort min egen resa.

Efter tre år i Skövde spenderade Pontus Hammarén en tid som vikarie på Konsthallen, Bohusläns Museum och som konstkritiker för Göteborgs Posten. Sedan fortsatte resan till Alingsås som chef för Alingsås Konsthall. Här skulle man kunna påstå att "resten är historia" men så är förstås inte fallet.